

1. Úvodní část

Podmínky ochrany ZPF jsou dány zákonem č. 344/1992 Sb. o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění zákona č. 98/1999 Sb., vyhláškou č. 13/1994 Sb. a metodickým pokynem MŽP č.j. OOLP/1067/96, jimiž se upravují některé podrobnosti ochrany zemědělského půdního fondu. Základním garantem ochrany ZPF ze zákona jsou orgány ochrany ZPF. Vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení územně plánovací dokumentace na zemědělský půdní fond bude sloužit k posouzení požadavků na zábor ZPF pro účely Územního plánu obce **Polešovice**.

2. Charakteristika ZPF v řešeném území

2.1. Klimatické poměry

Klimaticky leží řešené území převážně v teplé oblasti, variantách T2 a T4. Severozápadní okraj řešeného území už patří jednotce MT11 (členění dle Quitta, 1984). Řešené území je charakteristické převážně dlouhým létem, velmi teplým a velmi suchým. Přechodné období je velmi krátké s teplým jarem a podzimem. Zima je krátká, mírně teplá a suchá až velmi suchá, s velmi krátkým trváním sněhové pokrývky. Západní a severní části řešeného území mají již poněkud kratší, chladnější a vlhčí léto a severozápadní okraj navíc delší trvání sněhové pokrývky v zimě.

Tab. 1: Vybrané charakteristiky jednotlivých klimatických oblastí

	MT 11	T2	T4
počet letních dnů	40 - 50	50 - 60	60 - 70
počet dnů s průměrnou teplotou 10°C a více	140 - 160	160 - 170	170 - 180
počet mrazových dnů	110 - 130	100 - 110	100 - 110
počet ledových dnů	30 - 40	30 - 40	30 - 40
průměrná teplota ledna	-2 - -3	-2 - -3	-2 - -3
průměrná teplota července	17 - 18	18 - 19	19 - 20
průměrná teplota dubna	7 - 8	8 - 9	9 - 10
průměrná teplota října	7 - 8	7 - 9	9 - 10
průměrný počet dnů se srážkami 1 mm a více	90 - 100	90 - 100	80 - 90
srážkový úhrn za vegetační období	350 - 400	350 - 400	300 - 350
srážkový úhrn v zimním období	200 - 250	200 - 300	200 - 300
počet dnů se sněhovou pokrývkou	50 - 60	40 - 50	40 - 50
počet dnů zamračených	120 - 150	120 - 140	110 - 120
počet dnů jasných	40 - 50	40 - 50	40 - 60

Tab. 2: Vysvětlivky k tab. č. 1

letní den	$t_{\max} \geq 25^{\circ}\text{C}$	zimní období	měsíce X - III
mrazový den	$t_{\min} \leq -0,1^{\circ}\text{C}$	jasný den	$N_d \leq 2/10$
ledový den	$t_{\max} \geq -0,1^{\circ}\text{C}$	zamračený den	$N_d \leq 8/10$
vegetační období	měsíce IV - IX	N_d : průměrná oblačnost (v desetinách pokrytí oblohy)	

Sluneční záření a oblačnost

Průměrné roční úhrny globálního záření se pohybují kolem 3900 MJ.m⁻². Průměrná roční oblačnost (v desetinách pokrytí oblohy) se pohybuje mezi 6,0 - 6,5, přičemž nejvyšší oblačnost pozorujeme v prosinci, nejnižší srpnu.

Teplota vzduchu

Průměrná roční teplota vzduchu se pohybuje mezi 8,5 - 9,0°C, přičemž nejchladnějším měsícem je leden, nejteplejším červenec. Průměrná denní maxima teploty vzduchu v létě se pohybují nad hodnotou 24°C. Průměrná denní minima teploty vzduchu jsou zejména v zimních měsících výrazně závislá na typu reliéfu a klesají na -5°C. V létě se průměrná denní minima pohybují kolem 12°C.

Charakteristické průměrné denní teploty vzduchu

- Průměrná denní teplota vzduchu $\leq 0^\circ\text{C}$ charakterizuje nástup a $\geq 0^\circ\text{C}$ konec zimy. V průměru zde začíná zima na přelomu druhé a třetí dekády prosince a končí začátkem druhé dekády února.
- Velké vegetační období, v němž začínají jednoduché projevy života rostlin, znamená nástup jara a konec podzimu. Je charakterizováno průměrnou denní teplotou 5°C a vyšší. V řešeném území začíná začátkem poslední dekády března, podzim zde končí v druhé dekádě listopadu.
- Malé vegetační období s průměrnou denní teplotou 10°C a více začíná v řešeném území na přelomu druhé a třetí dekády dubna a končí v druhé dekádě října.
- Průměrnou denní teplotou 15°C a více je určeno letní období. To zde začíná na přelomu druhé a třetí dekády května a končí v druhé dekádě září.

Vlhkost vzduchu

Průměrná roční relativní vlhkost vzduchu se pohybuje kolem 76%, přičemž nejvyšších hodnot dosahuje v prosinci, nejnižších v dubnu.

Atmosférické srážky

Průměrné roční úhrny srážek se pohybují mezi 550 - 600 mm, přičemž nejvíce srážek spadne v červenci, nejméně v únoru. Roční srážkové úhrny překročené s pravděpodobností 1% se pohybují mezi 850 - 900 mm.

Mezoklimatické poměry

Řešené území většinou nepatří mezi oblasti s četným výskytem místních inverzí teploty vzduchu.

2.2. Geologické poměry

Geologický podklad území je budován sedimenty neogenními a třetihorními paleogenními sedimenty flyšového pásma Západních Karpat.

Neogenní sedimenty:

Panon s.s.

Nejspodnější stupeň pliocénu leží transgresivně a diskordantně nad sarmatem. Vývoj panonu Vídeňské pánve je litofaciálně jak vertikálně, tak i horizontálně velmi proměnlivý. Hlavními horninami jsou pelity různé barvy, písčitosti i vápnitosti s převahou písčitých (prachových) vápnitých pelitů nad jíly a písky převážně jemného zrna (prachové písky - prašnice). Mocnost panonu s.s. je závislá na tektonické pozici. Syntektonické vlivy jsou ještě menší než v sarmatu. Celková mocnost obnáší kolem 500 m. Vrstvy tohoto typu nacházíme v jihozápadní části katastrálního území.

Pont (pestrý panon)

K pontu zařazujeme poměrně monotónní souvrství pestrých jílu a místy štěrků, které leží nad panonem s.s., z něhož se v centrálních částech pánve pozvolna vyvíjí; na okrajích zřetelně transgreduje. Ve Vídeňské pánvi jsou pontské vrstvy tvořeny převážně pestrými jíly. Jsou to světle

šedé, zelenavě až zelenošedé nebo žlutošedé, většinou silně žlutohnědě, rezavě a vzácněji rudě skvrnitě, nevrstevnaté, většinou nepísčité plastické jíly, vzácněji vápnité jíly, jen občas s polohami a čočkami písčitymi. Hojně jsou drobné vápnité i manganové konkrce. Kromě pestrých pelitů jsou vzácněji vyvinuty i jíly modré, hnědavé a nafialovělé, popříj. i zelené. Na bázi i uvnitř souvrství jsou poměrně hojné polohy převážně křemenných štěrků drobného zrna. Jsou dobře opracovány, uloženy většinou v jemném až středně zrnitém křemenném písku. Směrem k severu do oblasti hradištského příkopu nabývají štěrky převahy. Jsou zejména v okrajových částech příkopu tvořeny opět křemenem, avšak již s větším podílem paleogenních pískovců. Jsou opět uloženy v pískové základní hmotě, místy s polohami pestrých jílu. Kromě štěrků se v této oblasti častěji vyskytují středně zrnité až hrubozrné křemenné písky. Tento pískovo-štěrkový vývoj pontu je spjat pozvolnými přechody s pelitickým vývojem uprostřed pánve. Mocnost pontu na území pánve dosahuje 100 - 150 m. Vrstvy tohoto typu nacházíme v úzkém pásu na okraji nivy Moravy (u farmy).

Svrchní pliocén (levant)

Leží diskordantně a transgresivně na pontu, místy i na starších předneogenních vrstvách. Jsou to středně zrnité až hrubozrné štěrky s valouny téměř výhradně z flyšových pískovců, podřadně z křemene nebo medlovických porcelanitů. Občas byly zjištěny i závalky pontských pestrých jílu. Základní hmota je tvořena rezavě hnědým, netříděným jílovitým, místy až hlinitým pískem. Zařazení těchto vrstev do vyššího pliocénu umožňuje jednak jejich poloha mezi pontem a kvarténními sedimenty, jednak nálezy fauny. Mocnost vrstev obnáší zpravidla několik desítek metrů. Vrstvy tohoto typu nacházíme východně od komunikace Nedakonice - Mor. Písek.

Paleogenní sedimenty (magurský flyš)

jsou zastoupeny v řešeném území jednotkou račanskou, která se zde vyznačuje vrstvami:

zlínskými (a svrchními zlínskými)

Jedná se o flyšové střídání jílovců zčásti vápnitých a pískovců převážně glaukonitických s převahou složky pelitické. *Slínovce a vápnité jílovce* převládají nad jílovcem, vystupují ve vrstvách několik málo decimetrů až 90 cm silných. Jsou šedé, zelenošedé, šedozelené, olivově zelené, světle šedozelené, hnědošedé, šedohnědavé až čokoládově hnědé. Občas jsou žlutohnědé, okrově žluté jílovce vápnité tmavošedě proužkované. Hnědé jílovce vápnité i nevápnité vystupují porůznu ve vrstvách 5 až 350 cm silných. Jsou většinou proměnlivě jemně písčité a drobně slídnaté, místy až silně jemně písčité, přecházejí v jílovité břidličnaté pískovce (5 až 15 cm). Odlučnost mají někdy lavičkovitou (3 až 4 cm) nebo ploše lasturnatou, nedokonale břidličnatou nebo kusovitou. Jílovce a slínovce různých barev se střídají buď ve vrstvách až 1 až 2 cm silných, nebo proužkovitě ve vrstvách nejčastěji 2 až 20 cm silných. Nejvíce rozšířené *pískovce* jsou *glaukonitické* jemnozrné až středně zrnité, vzácně i hrubě zrnité, nejčastěji v lavicích 0,1 až 700 cm, ojediněle až 10 m, nejčastěji 50 až 400 cm silných. Jsou světle šedé, zelenošedé i šedozelené, nevápnité, křemitovápnité i vápnité. Některé lavice bývají naspodu hrubozrné, arkózo vité. Jsou masivní nebo s lavicovitou dělitelností (10 až 30 cm), při navětrání deskovitě odlučné, v nejvyšší poloze lavic někdy křivolupenné. Silné lavice glaukonitických pískovců nebo plochy s jejich nahloučenými lavicemi se dají někdy směrně sledovat na vzdálenosti až několika kilometrů a místy tvoří v terénu morfologicky nápadné drobné hřbítky. Pískovce zlínských vrstev jsou jednoduše nebo vícenásobně zvrstvené, gradáčně nebo i laminované, někdy s laminací konvulturní. Mocnost zlínských vrstev je silně proměnlivá, ovlivněná poeocenní denudací (odhaduje se na 1700 až 2300 m). Vrstvy tohoto typu vyplňují severozápadní část řešeného území.

Pleistocenní uložení řešeného území náleží jednak typu fluvialnímu (náplavy vodních toků) a dále jsou to sedimenty eolické a svahové.

K **holocenním sedimentům** zde patří uložení údolních niv, svahových sutí a hlín, které vznikly na sedimentech pleistocenních.

2.3. Geomorfologické poměry

Podle geomorfologického členění ČSR (Demek J. a kol., 1987) leží řešené území v provincii Západní Karpaty. Regionální členění reliéfu ukazuje následující přehled:

Tab. 3: Geomorfologické regionální členění reliéfu

Provincie	Subprovincie	Oblast	Celek	Podcelek	Okrsek
Západní Karpaty	Vnější Západní Karpaty	Středomoravské Karpaty	Kyjovská pahorkatina	Vážanská vrchovina	----
				Mutěnická pahorkatina	Žádovická pahorkatina
	Západopanonská pánev	Vídeňská pánev	Dolno-moravský úval	Dyjsko-moravská niva	----
				Dyjsko-moravská pahorkatina	Huštěnovická pahorkatina

Reliéf přechází od jihovýchodu k severozápadu od nivy Moravy přes nížinnou pahorkatinu (terasy nivy Moravy) Huštěnovickou, přes členitější pahorkatinu Žádovickou (její východní okraj) do ploché vrchoviny Vážanské v nejvyšších polohách se stopami zarovnaného povrchu. Nejvyšším bodem řešeného území je kóta 360,8 (u vodojemu).

2.4. Hydrologické poměry

Podzemní vody

V řešeném území se nachází velmi významné zdroje podzemních vod. Jsou jimi údolní niva a nízké terasy řeky Moravy, jejichž štěrkopísčité usazeniny jsou vhodných prostředím pro vytváření zvodnělých horizontů. Štěrkopísčité vrstvy jsou překryty souvrstvím povodňových hlín, takže se místy vytváří napjatá hladina podzemních vod podobná hladině artézských vod. Typ vod je převážně kalcium-bikarbonátový.

Zásoby podzemních vod jsou doplňovány celoročně. Nejvyšších úrovní hladiny dosahují v březnu a dubnu, nejnižších v září až listopadu. V oblasti karpatského flyše jsou prosté podzemní vody chudé a jsou vázané na málo mocné vrstvy rozpukaných pískovců flyšových souvrství. Prameny toků jsou v oblasti puklinových podzemních vod s malou vydatností. Zásoby podzemních vod jsou doplňovány sezónně, nejvyšších úrovní hladiny dosahují v květnu až červenci, nejnižších v říjnu až listopadu.

Minerální vody jsou v řešeném území méně významné.

Povrchové vody

Východně od řešeného území protéká vodohospodářsky významný tok Morava. Toky ve vlastním katastru (pravostranný přítok Medlovického potoka, v nivě Moravy Polešovický potok, Morávka, Shnilý potok, jejich větve a ramena) jsou méně významné, většinou s rozkolísaným průtokem.

Celé zájmové území patří mezi oblasti se středně velkým vodohospodářským potenciálem. Specifický odtok se pohybuje mezi 2 až 4 l.s⁻¹.km⁻². V hydrologické bilanci převažuje výpar nad odtokem (poměr přibližně 4 až 5 : 1).

2.5. Půdní poměry

Podkladem pro určení pedologických poměrů se staly mapy bonitovaných půdně ekologických jednotek (BPEJ) a komplexní průzkum půd z roku 1962. V následujícím textu jsou uvedeny základní pojmy klasifikační soustavy bonitace.

HPKJ - Hlavní půdně klimatická jednotka

Je nejvyšší taxonomická jednotka soustavy, která je charakterizována kombinací ekologicky podobných typů a subtypů, půdních substrátů, zrnitostí, vláhového režimu a klimatu. Vzniká kombinací klimatického regionu a hlavní půdní jednotky. Faktory sklonitosti, expozice, skeletovitosti a hloubky půdy rozčleňují HPKJ a BPEJ.

BPEJ - Bonitovaná půdně ekologická jednotka

Je základní oceňovací a mapovací jednotkou bonitační soustavy. Vlastnosti BPEJ jsou určeny hlavní půdně klimatickou jednotkou rozšířenou o charakteristiky sklonitosti, skeletovitosti, hloubky půdního profilu a expozice podle dohodnutých kritérií. BPEJ zahrnuje plochy s přibližně shodnou kvalitou půdy.

Vedle těchto bonitačních kategorií existují další, které sice nemají samostatný význam v bonitační soustavě, ale jsou však potřebné pro vytváření samostatných bonitačních kategorií. Jsou to:

KR - Klimatický region

zahrnuje území s obdobnými klimatickými podmínkami pro růst a vývoj zemědělských plodin. Klimatické regiony byly zpracovány výhradně pro účely bonitace zemědělského půdního fondu.

HPJ - Hlavní půdní jednotka

je syntetická agronomizovaná jednotka, charakterizovaná genetickým půdním typem, subtypem, geologickým substrátem a zrnitostí. Hlavní půdní jednotka vyjadřuje tedy základní vlastnosti půdy včetně určitého charakteru skeletovitosti, hloubky půdního profilu a vláhového režimu v půdě.

V řešeném území se na vývoji půd podílely následující substráty:

Nivní uložení

Jsou to aluviální, povodňové sedimenty. Složení sedimentů je závislé na petrografickém složení a stavbě celého povodí nad daným místem. Nivní uložení v řešeném území jsou většinou nevápnité.

Karpatský flyš

Povaha karpatského flyše je rozmanitá, většinou se jedná o typické střídání jílovců a pískovců, většinou slabě vápnitých. Půdy vyvinuté na karpatském flyši mají v závislosti na procesu zvětrávání různě hloubkově omezený půdní profil. Povaha flyšových zvětralin je rovněž rozmanitá - písčité až jílovité. Všeobecně jsou v půdách rozšířeny pískovcové úlomky, neboť vložky pískovců se vyskytují i v břidlicových souvrstvích. Půdy vzniklé na takovémto podkladu mají horší fyzikální i chemické vlastnosti, písčitou až písčito - hlinitou zrnitost s nejrůznější příměsí skeletu. Jedná se o půdy vysychavé se slabě kyselou reakcí. Obsah skeletu v ornici je 0 - 10 %.

Spraše a sprašové hlíny

Spraš je nezpevněný pórovitý sediment, slabě propustný, zpravidla bez vrstevnatosti. Tvoří ho prachové částice, vyskytuje se však i hrubší písčité a jemnější jílovité frakce. Spraš je světle žluté až hnědavé barvy, časté jsou vápnité konkrece (cicváry) a svislé vápencové rourky na místech kořeno-

vých systémů rostlin. Spraše se většinou vyskytují v sériích mocných několik metrů, mezi nimi jsou obvykle fosilní půdy.

Vyluhováním CaCO_3 ze spraše působením srážkové vody vzniká obvykle sediment velmi podobný spraši - sprašová hlína. Na takovýchto podkladech se vyvinuly půdy s dobrými chemickými a fyzikálními vlastnostmi. Obecně jsou spraše a sprašové hlíny matečným materiálem pro černozemě a hnědozemě. Spraše pokrývají prakticky celé zájmové území.

Půdní typy

Největší plochu řešeného území zaujímají hnědozemě (většinou degradované) místy s přechodem do degradovaných černozemí a nivní půdy (glejové). Menší zastoupení mají na svahovinách i hnědé půdy (nasyčené).

Tab. 4: Přehled půdních typů a podtypů v ha (k prosinci roku 1981)

Typ	ha
Hnědozem	565
Nivní půda glejová	139
Černozem degradovaná	139
Lužní půda glejová	69
Drnoglejová půda	27
Rendzina	27
Celkem	1008

Hnědozem se vyskytuje na většině pahorkatinného okrsku Polešovicka. Matečným substrátem je spraš, případně spraš překrývající karpatský flyš. Jedná se o půdy písčitohlinité, hlinité až jílovitohlinité.

Nivní půda glejová pokrývá většinu přilehlé údolní nivy řeky Moravy. Při jejím vývoji se uplatňoval drnový proces. Glejový proces probíhá pomalu pouze v matečném substrátu. Je patrný už v hloubce 60 cm. Nivní glejové půdy jsou hluboké a velmi hluboké. Většinou již byly odvodněny.

Černozem degradovaná (paračernozem) se vyskytuje jihozápadně od Polešovic („Nivy“, „Torštot“, „Zmolky“). Vývoj černozemí zde probíhal pod lesostepními porosty. Jsou to půdy hluboké. Matečným substrátem jsou nevápnité váté písky würmského stáří.

Lužní půda glejová je vytvořena v nivní poloze Moravy jižně od Polešovic. Jsou v polohách s vysokou hladinou podzemní vody. Půdní pokryv tvořila travní vegetace. Docházelo k jejich humifikaci, v podloží probíhal glejový proces. Jsou to půdy hluboké a velmi hluboké. Mateční substrát tvoří nevápnité nivní uloženy.

Drnoglejová půda vyskytuje se na rozhraní hnědozemí a nivních půd. Vznikla drnovým procesem většinou na písčitém matečném substrátu při ovlivnění podzemní vodou. Je to půda hluboká. Jeden větší okrsek je vytvořen jv. od Polešovic kolem železniční trati. Vysoká hladina spodní vody je zde vytvořena korytem Polešovického potoka, jehož dno, jak bylo výše řečeno, je v těchto místech v úrovni okolního terénu.

Rendzina je plošně poměrně málo zastoupena. Tvoří pouze dva ostrůvky uvnitř hnědozemí v okolí intravilánu Polešovic. Jsou to půdy velmi hluboké, vznikly pod původními listnatými lesy drnovým procesem. Půdy jsou na svahu a jsou velmi znehodnoceny smyvem. Podložím je karpatský vápnitý flyš už od 40 cm hloubky.

Tab. 5: Přehled půd podle zrnitosti v ha (k prosinci roku 1981)

Zrnitost v ornici	Ve spodině (podloží)	ha
Písčitohlinitá	Písčitohlinitá	423
Hlinitá	Hlinitá	314
Jílovitohlinitá	Jílovitohlinitá	88
Hlinitá	Písčitohlinitá	63
Jílovitohlinitá	Jílovitá	39
Hlinitopísčitá	Hlinitopísčitá	24
Hlinitopísčitá	Písčitá	20
Hlinitá	Jílovitá	19
Hlinitá	Jílovitohlinitá	15
Písčitá	Písčitá	3
Celkem		1008

2.6. Zastoupení BPEJ a charakteristika zastoupených HPJ

Zastoupení jednotlivých BPEJ v k.ú. Polešovice:

0.04.01 (IV), 0.05.01 (III), 0.08.10 (III), 0.21.10 (IV), 0. 21.12 (III), 0. 22.10 (IV), 0. 58.00 (II), 0. 59.00 (III), 0. 62.00 (II), 3.08.10 (III), 3.08.50 (IV), 3.10.00 (I), 3.10.10 (II), 3.13.00 (III), 3.14.10 (III), 3.20.01 (IV), 3.20.51 (IV), 3.58.00 (II)

Pozn. V závorce za kódem BPEJ je vždy uvedena i třída ochrany ZPF dle Metodického pokynu MŽP čj. OOLP/1067/96

Tab. 6: Charakteristika zastoupených hlavních půdních jednotek:

HPJ	Charakteristika
04	Černozemě nebo drnové půdy černozemní na písčích, mělké (do 0,3m) překryvy spraše na písčích, lehké, velmi výsušné půdy
05	Černozemě vytvořené na středně mocné (0,3-0,7 m) vrstvě spraši uložené na písčích, popř. i nivní půdy na nivní uloženině s podlozím písku, lehčí, středně výsušné půdy
08	Černozemě, hnědozemě i slabě oglejené, vždy však erodované, převážně na spraších, zpravidla ve vyšší svazitosti, středně těžké
10	Hnědozemě (typické, černozemní), včetně slabě oglejených forem na spraši, středně těžké s těžší spodinou, s příznivým vodním režimem
13	Hnědozemě a illimerizované půdy maximálně se slabým oglejením na spraších, sprašových a svahových hlínách o mocnosti 0,4-0,5 m, uložených na velmi lehké spodině, závislé na dešťových srážkách
14	Illimerizované půdy a hnědozemě illimerizované, včetně slabě oglejených forem na sprašových hlínách a svahovinách, středně těžké s těžkou spodinou, vláhové poměry jsou příznivé
20	Rendziny, rendziny hnědé a hnědé půdy na slínech, jílech a na usazeninách karpatského flyše, těžké až velmi těžké, málo vodopropustné
21	Hnědé půdy a drnové půdy (regosoly), rendziny a ojediněle i nivní půdy na písčích, velmi lehké a silně výsušné
22	Hnědé půdy a rendziny na zahliněných písčitých substrátech, většinou lehčí nebo středně těžké, s vodním režimem poněkud příznivějším než předchozí
58	Nivní půdy glejové na nivních uloženinách, středně těžké, vláhové poměry méně příznivé, po odvodnění příznivé
59	Nivní půdy glejové na nivních uloženinách, těžké až velmi těžké, vláhové poměry nepříznivé, po odvodnění příznivější
62	Lužní půdy glejové na nivních uloženinách a spraši, středně těžké, obvykle dočasně zamokřené podzemní vodou v hloubce 0,5 - 1,0 m

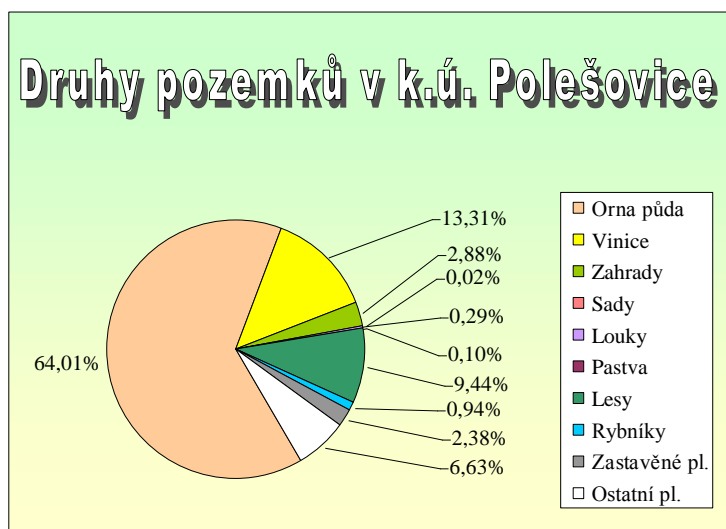
2.7. Zastoupení druhů pozemků v řešeném území

Převážná část řešeného území se nalézá v bezlesí, s dominantním zastoupením velkovýrobně obhospodařovaných ploch orné půdy. Významné zastoupení zde mají plochy vinic. Louky se zde, až na menší plochy trvalých travních porostů v záhumenkovém hospodářství (drobná držba) vyskytují pouze v omezené míře. Rozsáhlejší lesní segmenty se nacházejí pouze v jihovýchodní části katastru v návaznosti na lužní lesy podél řeky Moravy.

Tab. 7: Zastoupení jednotlivých ploch k 22.10.1999

Druh půdy	Výměra v ha
Orná půda	836,9961
Vinice	174,1482
Zahrady	37,7311
Sady	0,2572
Louky	3,8383
Pastviny	1,2950
ZPF celkem	1054,2659
Lesy	123,3996
Rybníky a ostatní vody	12,3122
Zastavěné plochy	31,1305
Ostatní plochy	86,6624
celková výměra	1307,7706

Graf 1: Zastoupení jednotlivých ploch v k.ú. Polešovice

Tab. 8: Retrospektivní porovnání zastoupení jednotlivých druhů ploch ZPF v období 1900-1999

Druh půdy	1900	1971	1999
Orná půda	759	828,0952	836,9961
Vinice	118	175,3415	174,1482
Zahrady	19	32,7365	37,7311
Sady	-	0,2572	0,2572
Louky	152	6,5650	3,8383
Pastviny	79	1,6315	1,2950
ZPF celkem	1127	1044,6269	1054,2659

2.8. Biogeografické poměry

Biogeograficky patří řešené území do provincie středoevropských listnatých lesů, do podprovincie západokarpatské a leží na styku biogeografických regionů hodonínského (4.4) a žďánicko-litenčického (3.1). Z jihu zde zasahuje (v nivě řeky Moravy) Dyjsko-moravský bioregion (4.5)

Obraz původního rostlinného krytu je dán především jeho geografickou polohou. V rekonstruovaném vegetačním krytu převládá druhý vegetační stupeň s přechodem do stupně prvního.

Člověk svou činností původní porosty z převážné míry rozrušil a nahradil je polními a lesními kulturami. Dnešní společenstva jsou tedy jen odrazem geobiocenóz původního přirozeného lesa.

Obr. 1 Pohled na západní okraj katastru Polešovic

Geobiocenologická typizace

Hlavními potenciálními společenstvy v řešeném území jsou:

- **1 BC (3) - 4** : Ulmi-fraxineta carpini inf. (habrojilmové jaseniny n.st.)
- **1 B 3** : Querceta petraeae typica (typické doubravy)
- **2 B 3** : Fagi-querceta typica (typické bukové doubravy)
- **2 BC (3) - 4** : Ulmi-fraxineta carpini sup. (habrojilmové jaseniny v.st.)

Z trofických řad převládá řada B (většinou normální hydrická řada), v nivě Moravy BC (zamokřená až mokrá hydrická řada).

3. Zdůvodnění lokalit navržených pro odnětí

3.1. Bydlení

Tab. 9: Plošná rezerva pro návrhové období ÚPN (2000-2015)

lokality	označení	Počet b.j. - RD	tvar střechy	počet NP	plocha	etapa
Nové hory	B 1	1	Δ	1 + P	0,115	I.
Nové hory	B 2	4	Δ	1 + P	0,314	I.
Sever	B 3	1	Δ	1 + P	0,062	I.
Sever	B 4	2	Δ	1 + P	0,205	I.
Sever	B 5	4	Δ	1 + P	0,604	I.
Severovýchod	B 6	4	Δ	1 + P	0,327	II.
Východ	B 7	2	Δ	1 + P	0,092	I.
Východ	B 8	1	Δ	1 + P	0,040	I.
Východ	B 9	1	Δ	1 + P	0,042	I.
Východ	B 10	1	Δ	1 + P	0,146	I.
Východ	B 11	2	Δ	1 + P	0,301	I.
Újezdy	B 12	2	Δ	1 + P	0,222	I.
U hřbitova	B 13	<i>Lokalita byla po projednání z návrhu řešení vypuštěna</i>				
Pod sýpkou	B 14	7	Δ	1 + P	1,076	II.
Obec	B 15	7	Δ	1 - 2	0,815	I.
Čtvrtky	B 16	4	Δ	1 + P	0,377	II.
Čtvrtky	B 17	7	Δ	1 + P	0,624	II.
Čtvrtky	B 18	4	Δ	1 + P	0,311	II.
Pod školou	B 19	6	Δ	1 + P	0,584	I.
Salajka	B 20	1	Δ	1 + P	0,091	I.
Drahy	B 21	9	Δ	1 + P	1,000	I.
Nové hory	B 22	1	Δ	1 + P	0,108	I.
Čtvrtky	B 23	6	Δ	1 + P	0,508	III.
Čtvrtky	B 24	6	Δ	1 + P	0,628	III.
Díly	B 25	18	Δ	1 + P	1,233	III.
Celkem		101			9,825	

*Pozn.: Navrhované počty domů jsou pouze orientační (P = podkroví, Δ = šikmá střecha)

Zdůvodnění navrhovaných ploch bytovou výstavbu

Přestože bude počet obyvatel podle demografické analýzy přirozenou měnou v řešeném území klesat, územní plán navrhuje značný počet územních rezerv pro bytovou výstavbu, který překračuje momentální potřebu. Je tomu tak z několika důvodů:

- Navržené územní rezervy zcela jistě nebudou realizovány v návrhovém období ÚPN (do r. 2015), jedná se tedy o koncepční rozvoj města v horizontu cca 50 let. Obecně lze konstatovat, že **výtěžnost navržených ploch** v územních plánech se pohybuje cca okolo 20%. Územní plán tedy naznačuje hranice zastavitelnosti sídla v dlouhodobém horizontu.
- Z celkové koncepce řešení je patrné, že právě tyto navržené plochy jsou pro bydlení **vhodné**, a to jednak ve vztahu k okolní zástavbě, jednak proto, že jinde není možnost tyto plochy navrhnout (viz např. limity území apod.).
- V současnosti není možno určit (přestože je navržena **etapizace** výstavby), v jakém pořadí budou jednotlivé lokality realizovány. Většina lokalit je navržena na tzv. zelené louce, tzn. že tato území nejsou dosud zainvestována a bude teprve nutné provést jak projekční (urbanistické studie,

regulační plány?), tak inženýrskou přípravu (sítě) daných území, která dosud nemohla být provedena, protože tyto plochy nebyly určeny k zastavění.

- Plochy navrhované k bytové zástavbě nejsou určeny pouze pro obyvatele z Polešovic, ale *i pro zájemce z širšího okolí*
- Jako optimální cílová velikost Polešovic je uvažováno sídlo s celkový počtem **2500** obyvatel.

3.2. Občanská vybavenost

Tab. 10: Navrhované lokality občanské vybavenosti

Označení	Plocha	Lokalita	Funkce
OV 1	0,322	u školy	služby; sociální péče
OV 2	0,013	západně od Městečka	služby
Celkem	0,335		

Návrh územního plánu bude respektovat stávající plochy občanské vybavenosti. Výstavba nové občanské vybavenosti v obci není uvažována s výjimkou dvou malých ploch navazujících na stávající vinné sklepy západně od *Městečka* (v grafické části označeno OV 2) a konverze objektu bývalé panské sýpky na objekt služeb, případně sociální péče (OV 1), eventuálně na hromadné bydlení.

3.3. Výroba

V řešeném území jsou nově navrženy dvě plochy určená pro průmyslovou výrobu a sklady (**V1**, **V2**), a to jihozápadně od obce, v návaznosti na stávající areál zemědělské výroby v lokalitě Nivy. Jedná se o pás území z východní strany vymezený stávajícím areálem průmyslové výroby firmy KEDO, z jižní strany silnicí II/427, ze západní strany zpevněnou účelovou komunikací, na severu spojnici SZ okraje areálu fy KEDO a jižním okrajem OP VVN 110 kV.

Plocha **V2** je navržena jako dvojúčelová, tj. jako plocha těžby a plocha průmyslové výroby a skladů. Obě plochy nejsou totožné ale z větší části se překrývají. Územím navíc prochází řada vedení inženýrských sítí (VVN, VN, VTL), které bude nezbytně respektovat včetně jejich ochranných pásem. V první etapě by mělo být vytěženo ložisko kopaného písku a provedena rekultivace po těžbě. Ve druhé etapě by měla následovat výstavba průmyslového areálu. Speciálním druhem výroby jsou navržené plochy těžby v jižní a západní části katastrálního území.

Tab. 11: Navrhované lokality výroby

Označení	Plocha	Lokalita
V 1	2,329	Díly - jihozápadně od obce
V 2	1,980 *	Díly - jihozápadně od obce
Celkem	4,309	

* plocha **V2** je zároveň součástí plochy **Vt4** s níž se překrývá v celkové výměře 5,646 ha, tzn. že celková plocha lokality V2 je 7,626 ha

Tab. 12: Navrhované lokality těžby

Označení	Plocha	Lokalita	Etapa
Vt 1	65,268	Kučovánky (JV okraj k.ú.)	návrh
Vt 2	13,071	Nivy (západně od farmy ŽV)	návrh
Vt 3	3,820	Zmolky (JZ okraj k.ú.)	návrh
Vt 4	8,947	Díly (JZ od obce)	návrh
Celkem	91,106		

3.4. Doprava

Základním prvkem silniční dopravní kostry je v řešeném území silnice II/427 (Staré Město - Moravský Písek) procházející po jihovýchodním okraji zastavěného území obce, kde se na ni připojuje silnice III/4276 procházející celou obcí ve směru jih - sever - západ. Ve schválené 2. změně VÚC Zlínské aglomerace (2000) je vedena trasa rychlostní silnice R55, která prochází v souběhu s železniční tratí jihovýchodně od Polešovic; tato trasa je zapracována v řešení ÚP (označení v grafické části: **D1**) včetně vyznačení chráněného koridoru této komunikace. V řešení je navržena dopravní obslužnost stávající i navrhované zástavby včetně výhledových lokalit.

3.5. Technická infrastruktura

V řešení jsou navrženy 3 koridory pro vybudování inženýrských sítí, které budou zajišťovat dopravní obslužnost a technickou vybavenost stávající i navrhované zástavby včetně výhledových lokalit (podrobně viz následující tabulková část).

3.6. Zeleň a ÚSES

V řešení je navrženo několik nových ploch pro veřejnou a izolační zeleň, nevyužívané plochy pro zalesnění a plochy určené pro realizaci chybějících prvků ÚSES (podrobně viz tabulková část).

3.7. Celková bilance

V následujícím textu je provedena sumární bilance navrhovaných ploch bez rozlišení, zda se jedná o zemědělský půdní fond nebo ostatní plochy. Podrobné vyhodnocení je v tabulkové části této přílohy.

Tab. 13: Celková plocha záboru v k.ú. Polešovice v návrhovém období ÚPN (2000-2015)

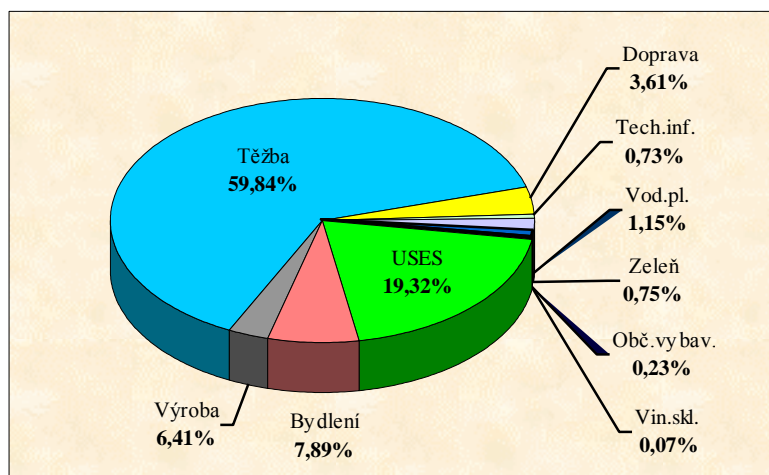
	bydlení	obč. vyb.	výroba	těžba	doprava	tech. infr.	vodní pl.	kraj. zeleň	vinné skl.	USES
1	0,115	0,322	2,329	65,268	5,331	0,412	2,139	1,005	0,065	4,043
2	0,314	0,013	1,980 *	13,071		0,419		0,235	0,034	0,318
3	0,062			3,820		0,039				0,862
4	0,205			8,947						0,392
5	0,604									0,209
6	0,327									0,735
7	0,092									0,443
8	0,040									0,636
9	0,042									1,914
10	0,146									1,627
11	0,301									0,589
12	0,222									2,072
13	-									3,088
14	1,076									0,580
15	0,815									0,990
16	0,377									4,243
17	0,624									2,198
18	0,311									1,597
19	0,584									0,901
20	0,091									1,056

Tab. 13: Celková plocha záboru v k.ú. Polešovice v návrhovém období ÚPN (2000-2015) - pokračování

	bydlení	obč. vyb.	výroba	těžba	doprava	tech. infr.	vodní pl.	kraj. Zeleň	vinné skl.	USES
21	1,000									
22	0,108									
23	0,508									
24	0,628									
25	1,233									
	9,825	0,335	4,309	91,106	5,331	0,870	2,139	1,240	0,099	28,493

* plocha V2 je zároveň součástí plochy Vt4 s níž se překrývá v celkové výměře 5,646 ha, tzn.že celková plocha lokality V2 je 7,626 ha

Graf 2: Zastoupení jednotlivých navrhovaných funkčních ploch v návrhovém období ÚPN (2000 - 2015)

4. Souhrnné vyhodnocení dle přílohy č. 3

Vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení ÚPD na zemědělský půdní fond vychází z Přílohy č. 3 k vyhlášce č. 13/1994 Sb.

1. Grafické znázornění záboru ZPF

Grafické znázornění záboru zemědělského půdního fondu je znázorněno ve výkresu 07 „Vyhodnocení požadavků na zábor ZPF a PUPFL“ v měřítku 1:5000

2.1. Údaje o rozsahu požadovaných ploch

Údaje o rozsahu požadovaných ploch a podílu půdy náležející do zemědělského půdního fondu, půdně ekologických jednotek a do tříd ochrany ZPF jsou obsaženy v tabulkové části této přílohy

2.2. Údaje o investicích do půdy

V řešeném území byly po r. 1945 provedeny investice do půdy, jimiž bylo odvodnění pozemků a závlahy. Navrhované řešení územního plánu se částečně dotýká navrhovaných ploch u realizovaných :

A. odvodnění

- doprava: D 1
- těžba: Vt 1, Vt 2
- vod. pl.: W 1
- zeleň: Z 1
- ÚSES: USES 3, USES 9, USES 10, USES 11, USES 12, USES 14, USES 15, USES 16, USES 17, USES 18, USES 20

B. závlahy

- doprava: D 1
- těžba: Vt 1, Vt 2, Vt 3,
- ÚSES: USES 13, USES 14, USES 15, USES 16, USES 17, USES 18, USES 19, USES 20

2.3. Údaje o areálech a zařízeních zemědělské prvovýroby

V katastru obce Polešovice v současnosti hospodaří zemědělská akciová společnost ZEAS Polešovice a.s. V řešeném území se nacházejí tato zařízení zemědělské prvovýroby (zpracovatelské vinařské závody a sklepy nejsou do tohoto výčtu zahrnuty. Označení zařízení koresponduje s označením ve výkresové části.:

Tab. 14: Zařízení zemědělské prvovýroby

Z1	Zemědělské družstvo Zeas a.s. Polešovice
Z2	vinařský závod (Šlechtitelská stanice vinařská)
Z3	závlahové zařízení Zeas a.s. Polešovice
Z4	zpevněné polní hnojiště

Farma ZEAS Polešovice a.s

Farma je situována jihovýchodně od Polešovic, mimo zastavěné obytné území obce. Hlavní vjezd je z komunikace místního významu ve směru na Moravský Písek, souběžně se severovýchodní hranicí areálu. Podél jihozápadní hranice vede zpevněná účelová komunikace. Ostatní území farmy navazuje na polní plochy. Areál je poměrně dobře využíván, stávající funkční (zastájené) objekty jsou v dobrém technickém stavu. Pro objekt teletníku (označený č. 8), který je v současnosti nezastájen, je zpracována projektová dokumentace rekonstrukce se změnou technologie a výhledově možnou kapacitou pro 400 ks mladého skotu. Severovýchodní část areálu byla odprodána jinému majiteli ke komerčním aktivitám - bez živočišné výroby. Podél severní a severovýchodní hranice farmy je vysazena funkční ochranná zeleň (topoly), funkční smíšená zeleň je i v areálu farmy.

Návětrná poloha- směr převládajících větrů od chovu:

- vítr od jihozápadu s četností 16% (od stájí č. 1 a 2 vůči obci)
- vítr od severu s četností 18% (od chovu mimo obytné území obce - do polí)

Stájové objekty (sOCHZ)

- **Objekt č. 1:** odchovna mladého dobytka, kapacita stáje 200 ks, průměrný stav 160 ks, jalovice do 8 měsíců věku, průměrná hmotnost 200 kg
- **Objekt č. 2:** odchovna mladého dobytka, kapacita stáje 400 ks, průměrný stav 280 ks, býčci do 8 měsíců věku, průměrná hmotnost 200 kg
- **Objekt č. 3:** teletník, kapacita 192 ks, průměrný stav 96 ks, telata na mléčné výživě, průměrná hmotnost 70 kg

Technologie ustájení ve stájích 1 - 3: provoz stelivový, denní odklizení mrvy na centrální hnojiště

- **Objekt č. 4:** jalovice chovné, kapacita stáje 200 ks, průměrný stav 160 ks, průměrná živá hmotnost 400 kg

Technologie ustájení: provoz stelivový, hnojiště u stáje - odvoz mrvy v pravidelných intervalech

- **Objekt č. 5:** 60 ks telat na mléčné výživě, do 3 měsíců věku, průměrná hmotnost 70 kg + 20 ks chovných jalovic, průměrná hmotnost 350 kg
- **Objekt č. 6:** 50 ks telat na mléčné výživě – odchov býčků do 250 kg živé hmotnosti + 40 ks vysokobřezích jalovic, průměrná hmotnost 500 kg

Technologie ustájení: hluboká podestýlka, odvoz chlěvské mrvy po navýšení přímo na pole

- **Objekt č. 7:** teletník, kapacita stáje 120 ks telat na mléčné výživě do 3 měsíců věku, průměrný stav 60 ks telat, průměrná hmotnost 70 kg

Technologie ustájení: provoz stelivový, denní odklizení mrvy na centrální hnojiště

- **Objekt č. 8:** bývalý teletník - v současnosti nezastájen; kapacita stáje a plánované využití po rekonstrukci: odchov 400 ks mladého skotu do 8 měsíců věku, průměrná hmotnost 200 kg

Technologie ustájení: provoz stelivový, denní odklizení mrvy na centrální hnojiště

Pomocné objekty živočišné výroby (pOŽV)

- sklad stelivové slámy - cca 3000q (objekt č. 9), velkokapacitní seník (10), centrální kruhové hnojiště Ø 23 m (11), záchytná jímka na hnojůvku a močůvku (12), silážní jáma zapuštěná (13), dva povrchové silážní žlaby + jímka na zachycení silážních šťáv (14), kafilerní box (15)

Ostatní objekty

- vrátnice, váha (16), náhradní zdroj elektrické energie (17), centrální budova – kanceláře, sociální zařízení zaměstnanců, kotelna(18), sklad a dílna (19), vodárna (20), vodní zdroj - studna (21), vodní zdroj - studna (22), požární nádrž (23), v pronájmu - bez ŽV (24)

Zemědělský areál nemá dosud vyhlášeno ochranné pásmo. Pro účely zpracování územního plánu bylo vypočteno OP ve 2 variantách, které jsou znázorněny v grafické části dokumentace

1. **Pro současné stavy zvířat** (930 ks zvířat). Výsledné OP tvoří kružnice opsaná od emisního středu ($rOP_A = 212$ m)
2. **Pro výhledové maximální stavy zvířat** (1680 ks zvířat). Výsledné OP tvoří kružnice opsaná od emisního středu ($rOP_A = 278$ m)

Na základě výpočtů a dle grafického vyjádření rozsahu OP chovu hospodářských zvířat (CHZ) lze konstatovat, že současný chov (s průměrnými stavy zvířat) i výhledový chov (s maximálními stavy zvířat) na farmě v Polešovicích neovlivní nejbližší objekt hygienické ochrany a nenaruší životní prostředí obce. **Ochranné pásmo je chovu zvířat je dostatečně vzdáleno od objektu hygienické ochrany.** Další návaznosti, tj. vyhlášení OP územním rozhodnutím a případné řešení majetkoprávních vztahů k ochrannému pásmu, spadá do kompetence příslušného stavebního úřadu.

V pásmu hygienické ochrany nelze povolit provoz a výstavbu staveb vyžadujících hygienickou ochranu (školská a dětská zařízení, obytné budovy a budovy sloužící k zdravotnickým, potravinářským, tělovýchovným a rekreačním účelům).

2.4. Uspořádání zemědělského půdního fondu a ekologická stabilita krajiny

Reliéf řešeného území přechází od jihovýchodu k severozápadu od nivy Moravy přes nížinnou pahorkatinu (terasy nivy Moravy) Huštěnovickou, přes členitější pahorkatinu Žádovickou (její východní okraj) do ploché vrchoviny Vážanské v nejvyšších polohách se stopami zarovnaného povrchu. Současná krajina je výslednicí dlouhodobého agrárního antropogenního.

Pahorkatina vybíhající z nivy řeky je prakticky odlesněna a zorněna. Značné plochy zabírají také plochy vinic a záhumenní zeleně. Převažuje tedy agrární krajina s ostrůvky malých polních lesíků, silně redukovanými břehovými porosty vodotečí a doprovodnou zelení komunikací. Trvalé travní porosty se sady se vyskytují pouze v minimálním rozsahu. Příznivější stav je v jižní části území, kde se nacházejí lesy navazující na rozsáhlý komplex lužních lesů nivy Moravy.

Podstatných změn, a to v negativním smyslu, doznal vodní režim krajiny. Zatímco s předchozích staletích se s vodou zacházelo velmi hospodárně a byla vybudována řada zařízení k jejímu zadržování, byly v posledních desetiletích vodní toky regulovány a na značné ploše půdy byly realizovány velkoplošné meliorace, v nivě Moravy také rozsáhlé závlahy.

Řešené území je nutno z hlediska ekologické stability rozdělit do několika částí. V jeho jihovýchodní části se nacházejí lesní porosty, které jsou nejdůležitějším ekologicko - stabilizujícími prvky v území, které se vyznačují vysokým stupněm ekologické stability (4 - 5). Důležitými krajinnými a ekologicky významnými segmenty jsou menší prostorově izolované remízky. Tyto segmenty se vyznačují vysokou ekologickou stabilitou (3-4) a mají velký význam i z krajinářského hlediska, protože jsou jedinými oživujícími prvky v území s intenzívně využívanými plochami orné půdy. Zemědělská půda je málo stabilní prvek (převážně orná půda, dlouhé nepřerušované délky svahů, vodní a větrná eroze, apod.), zvláště vzhledem ke konfiguraci terénu a rozsáhlosti ploch. Ekologická stabilita těchto ploch je 1 - 0.

Další část krajiny tvoří vlastní zástavba Polešovic, která sestává jednak z kompaktní zástavby s minimem vnitřní zeleně (v centrální části, ekologická stabilita 1 - 0) a dílem i s volnější zástavby s velkými zahradami, které přechází do záhumenní zeleně (zahrady, vinohrady, orná půda v drobné

držbě, ekologická stabilita 1 - 2). Tyto zahrady, sady a záhumenky vytvářejí ochranný filtr mezi velkovýrobně obhospodařovanými pozemky a plochami osídlení.

Řešené území můžeme charakterizovat jako nestálý, krátkodobý ekosystém (téměř než dvě třetiny tvoří agrocenózy a 13 % vinice) s nutným přísunem dodatečné energie. Koeficient ekologické stability, tj. poměr mezi relativně trvalými ekosystémy (lesy, TTP, sady, vodní plochy) a umělými, krátkodobými ekosystémy (orná půda, zastavěné plochy) je 0,13. V katastrálním území mají dominantní zastoupení velkovýrobně obhospodařované plochy orné půdy (64 % výměry k.ú.). Louky a pastviny (trvalé travní porosty - TTP) zde zaujímají necelá 0,004% celkové výměry. Z hlediska ochrany a vytváření přirozeného genofondu krajiny nejsou, výjimkou jihovýchodní části a severní části katastru, příliš dobré podmínky, především v důsledku intenzivního zemědělského využívání pozemků, které zatím neumožňuje vytvoření spojitě sítě jednotlivých krajinných segmentů zeleně a jejich propojení s navazujícími ekologicky stabilními lesními společenstvy

Příčiny narušení ekologické rovnováhy

Z terénních průzkumů vyplynulo, že katastrální území Polešovice je silně poškozováno vodní, ale i **větrnou erozí**. Polešovickem vanou severním, severozápadním, jižním a jihovýchodním směrem výsušné větry způsobující zde větrnou erozi. Její rozsah a příčiny nebyly údajně žádným výzkumným ústavem objektivně posouzeny. K deflaci tu dochází v jarních a zimních měsících. Poslední velká deflace půdy nastala v dubnu roku 1976, kdy byly zničeny nejen některé hospodářské plodiny, ale kdy došlo k odnosu ornice v nebývalém rozsahu až na mateční substrát v honu nad silnicí Nedakonice - Polešovice na severovýchodě Polešovicka. Odnohy prachových částic ornice vytvořily mohutné návěje na silnici a zcela zaplnily přilehlé příkopy. Došlo k přesunům mnoha set kubíků zemědělské půdy. Hlavními příčinami byly důsledky dlouhodobého nesprávného hospodaření se zemědělskou půdou obecně: odstranění mezí s drny a porosty, remízků a dalších porostů včetně solitérů, sjednocování dílčích ploch do rozlehlých honů, orba po spádnicí podporujícími vodní erozi, nadměra chemických hnojiv působících na sprašnost ornice atd.

Obr. 2 Erozně ohrožené pozemky v severovýchodní části katastru

K dalším příčinám deflací na Polešovicku přispívá nedostatek zimních či podzimních srážek, naprostý nedostatek vegetačního krytu a delší období suchých severních – jižních větrů odnášejících snadno uvolněné půdní částice. Z přehledu větrných poměrů vyplývá, že nejčtetnější větry nejsou nejnebezpečnější pro erozi zdejší půdy. Škodlivé jsou větry směru sever - jih, případně jihovýchod a jihozápad. Jihovýchodní jsou přitom tlumeny komplexy lužních lesů podél řeky Moravy. Mezi větry tohoto směru patří i větry fénové. Toto proudění je tu již slabé, je částečně kryto okrajem Kyjovské pahorkatiny. Fény, tyto přepadavé větry vanoucí od jihu a jihovýchodu především na jaře, působí erozně velmi výrazně zejména ve východní části okresu Uherské Hradiště.

Hlavní příčinou masivního rozvoje **vodní eroze** je nadměrná délka nepřerušeno svahu a rovněž pěstování erozně rizikových plodin na velkých celcích. Podle metodiky č. 11/83 a typizační směrnice Ochrana zemědělské půdy před erozí je maximální roční přípustná ztráta půdy 4t/ha. Ztráty půdy při současném způsobu hospodaření však dosahují 3 až 5 násobku limitní hodnoty, a to zejména u širokořádkových plodin (výpočet podle Smith- Wischmeierovy univerzální rovnice ztráty půdy), což se projevilo v posledních desetiletích výrazným ztenčením humusového horizontu. Je třeba si uvědomit, že pouze při hodnotách smyvu půdy menším než 1t/ha/rok je úbytek půdy hrazen přirozeným půdotvorným procesem. S rostoucí hodnotou smyvu pak dochází k trvalému poškození půdy. Vzhledem k tomu, že hodnota 4t/ha/rok, která je všeobecně pokládána za limitní pro dlouhodobé udržitelné hospodaření na zemědělské půdě, je v katastru významně překračována, **doporučuje se komplexní řešení ochrany půdy před erozí včetně viničních tratí**. V první etapě se doporučuje realizovat opatření, která nevyžadují řešení majetkoprávních vztahů (rozdělení dlouhých svahů, dočasné zatravnění, agrotechnická protierozní opatření aj.).

Návrh krajinných úprav a opatření na ZPF

Návrh krajinných úprav vychází z daných přírodních a geografických podmínek, dále z rozborů a hodnocení krajinného rázu, potřeb ochrany přírody a krajiny, způsobu a formy využití půdního fondu a dalších aspektů. Prioritním cílem je zvýšení ekologické stability území, uchování, popř. obnova krajinného rázu a současně i vytvoření podmínek pro racionální využití zemědělského a lesního půdního fondu. Většina navržených opatření má polyfunkční charakter, přičemž byly řešeny nejen vazby: sídlo - krajina, ale i krajina - krajina.

1. Hlavní cíle navržených opatření

- vymezení prostorových parametrů pro realizaci prvků územního systému ekologické stability
- zpomalení, resp. potlačení degradace půdního fondu (vodní a větrná eroze, kontaminace, diference intenzity využití půdního fondu
- optimalizace vodního režimu krajiny a zvýšení retenčních schopností území
- podpora biodiverzity krajiny (ochrana stávajících biotopů, vytvoření prostoru pro zakládání a obnovu nových biotopů)
- zachování a tvorba krajinného rázu
- zvýšení propustnosti krajiny a jejího rekreačního potenciálu

a) Orná půda

A. Intenzivní zemědělská půda

Zahrnuje geneticky nejúrodnější pozemky s příznivými fyzikálními, biologickými a chemickými vlastnostmi využitelné k racionální intenzivní zemědělské velkovýrobě.

B. Intenzivní zemědělská půda s omezením

- B.1. Intenzita hospodaření (zejména aplikace pesticidů) je omezena respektováním zásad platných pro (PHO)
- B.2. Intenzita hospodaření je limitována erozí. Erozní ohrožení pozemků lze minimalizovat realizací organizačních a agrotechnických opatření.

C. Extenzivní zemědělská půda

Půdně stanovištní podmínky, popř. tvar, velikost pozemku předurčují tyto plochy k extenzivnímu využití. Náleží zde i erozně silně ohrožené pozemky, u nichž je erozní ohrožení nutno eliminovat realizací technických protierozních opatření (obnova mezí, záchytné průlehy apod.) při využití v kultuře role.

b) Trvalé travní porosty

A. Intenzivní

V řešeném území se aktuálně nevyskytují, při restrukturalizaci využití zemědělského půdního fondu mohou být tyto produktivní vícesečné porosty zakládány na plochách stávající intenzivní orné půdy.

B. Extenzivní

Tato kategorie zahrnuje veškeré trvalé travní porosty (přírodě blízké, polopřirozené i uměle zakládáné s cílenou produkcí travní hmoty), které jsou aktuálně využívány extenzivním způsobem. Travní porosty jsou víceúčelové, podle převažující funkce je lze rozdělit na:

- B.1. Krajnotvorné - lokalizované na svazích a tvořící přechod mezi lesem a ornou půdou. Náleží zde i pro danou oblast charakteristické louky a pastviny s rozptýlenou zelení.
- B.2. Půdo-ochranné - zatravněné svazité, erozně ohrožené plochy, přirozené svodnice a protierozní záchytné pásy.
- B.3. Vodo-ochranné - zatravnění PHO, v cílené podobě též zatravnění části nivy vodních toků a melioračních kanálů
- B.4. Ostatní - travní porosty zvláštního účelu (letišť, zatravněné násypy, aj.).

c) Krajinná zeleň

A- Liniová

- A.1. Žleby se zapojenou zelení představují zvláště významný krajnotvorný prvek, vesměs jsou vymezeny jako součást ÚSES
- A.2. Břehové porosty jsou tvořeny dřevinnou i keřovou složkou, u značné části vodotečí a melioračních kanálů absentují nebo jsou tvořeny pouze jedním patrem.
- A.3. Aleje tvoří doprovodnou zeleň místních komunikací a některých polních cest.
- A.4. Větrolamy - v řešeném území (zejména v jeho rovinaté části(chybí)
- A.5. Meze - až na drobné zbytky v řešeném území rovněž chybí

B. Rozptýlená zeleň

- B.1. Skupinová - vesměs převažují náletové a krátkověké dřeviny.
- B.2. Solitérní
- B.3. Remízy - vesměs ekologicky středně stabilní, vyšší podíl nepůvodních dřevin.

C. Užitková

Užitková - hospodářská - zeleň je významná zejména jako prstenec obklopující zástavbu, zabezpečuje komunikaci mezi zelení v zástavbě a volnou krajinou.

2. Návrhy krajnotvorných opatření

Protierozní opatření

Katastrální území Polešovice je silně poškozováno vodní, ale i větrnou erozí. Hlavní příčinou masivního rozvoje eroze je nadměrná délka nepřerušného svahu a rovněž pěstování erozně rizikových plodin na velkých celcích. Podle metodiky č. 11/83 a typizační směrnice Ochrana zemědělské půdy před erozí je maximální roční přípustná ztráta půdy 4t/ha. Ztráty půdy při současném způsobu hospodaření však dosahují 3 - 5 násobku limitní hodnoty a to zejména u širokořádkových plodin (výpočet podle Smith- Wischmeierovy univerzální rovnice ztráty půdy), což se projeví

v posledních desetiletích výrazným ztenčením humusového horizontu. (Pozn. Pouze při hodnotách smyvu půdy menším než 1t/ha/rok je úbytek půdy hrazen přirozeným půdotvorným procesem. S rostoucí hodnotou smyvu pak dochází k trvalému poškození půdy).

Vzhledem k tomu, že hodnota 4t/ha/rok, která je všeobecně pokládána za limitní pro dlouhodobé udržitelné hospodaření na zemědělské půdě, je v katastru významně překračována, doporučuje se komplexní řešení ochrany půdy před erozí. V první etapě se doporučuje realizovat opatření, která nevyžadují řešení majetkových vztahů (rozdělení dlouhých svahů, dočasné zatravnění, agrotechnická protierozní opatření aj.).

A. Opatření proti vodní erozi

- A.1. Obnova polních cest, v zaužívaných trasách s doprovodným záchytným příkopem.
- A.2. Obnova mezí - zejména na erozně nejohroženějších plochách
- A.3. Retenční nádrž - zachycení splavenin nad zastavěným územím
- A.4. Organizační a agrotechnická opatření - vzhledem k vysokému podílu erozně ohrožených půd a stupni stávajícího poškození pozemků erozí se doporučuje zpracovat pasport erozní ohroženosti pozemků, v němž bude stanovena maximální možná délka nepřerušného svahu při respektování maximálně povoleného smyvu ornice 4t/ha/rok (resp. 1t/ha/rok pro pozemky nad zástavbou).
- Obdobným způsobem by měla být zpracována pasportizace erozní ohroženosti viničních tratí, s návrhem šetrné agrotechniky, případně zatravnění, respektive střídavého zatravnění.

B. Opatření proti větrné erozi

- B.1. Alejové výsadby na okrajích velkých celků - doporučuje se vymezení stabilních hranic pozemkových parcel osázením dřevinami (zejména přírodní druhy).
- B.2. Obnova dříve zaužívaných polních cest s doprovodnou zelení

Opatření ke zvýšení retenční kapacity území

- **A.** Revitalizace malých vodních toků a melioračních odpadů - vymezení ochranného pásu v šířce 5 - 15m k zatravnění (první etapa) a posléze obnově břehových porostů.
- **B.** Obnova mokřadů, tůňek a vybudování malých vodních nádrží v rámci ploch ÚSES, rekultivací apod.
- **C.** Protierozní opatření - viz výše.
- Opatření ke zvýšení retenční kapacity území představují současně zvýšení ochrany sídel před povodněmi.

Opatření ke zlepšení a obnově krajinného rázu

Veškerá výše uvedená opatření se příznivě promítají do krajinného rázu řešeného území. K doplňujícím opatřením patří zejména:

- výsadba vícevrstevné zeleně kolem průmyslových areálů, farem
- doplnění prstence drobné držby a zeleně v návaznosti na sídlo
- výsadba tradiční krajinnotvorné zeleně u kapliček, křížů apod.

3. Návrh regulativů

Na základě výše uvedeného rozboru byly navrženy základní principy organizace, využívání a ochrany krajiny, které byly následně zapracovány do regulativů, které jsou závaznou částí územního plánu. V grafické části jsou navrhované úpravy vyjádřeny ve výkresu č. 10 - *Návrh krajinných úprav a opatření na ZPF.*

a) Plochy s převažující ekostabilizační funkcí:

Zahrnují skladebné prvky ÚSES, prvky kostry ekologické stability a významné krajinné prvky (údolní nivy). Tyto plochy slouží pro zachování a obnovu přírodních, ekostabilizačních a krajinných hodnot.

Návrh regulativů:

- zákaz používání biocidů mimo stavy ohrožení
- zákaz změn zemědělských kultur mimo zatravnění či zalesnění
- zákaz rozšiřování ploch bezlesí
- zákaz holosečné formy lesního hospodaření
- zákaz rušení dochovaných typických znaků krajinného rázu
- zákaz terénních úprav mimo potřeby ochrany přírody
- zákaz pro přírodu nepříznivých změn hydrologického režimu
- zákaz povrchové těžby nerostných surovin
- zákaz výstavby všech objektů a zařízení
- zákaz zřizování zdrojů ohrožení životního prostředí
- zákaz provozování skládek odpadů
- zákaz vnášení geograficky nepůvodních druhů a povinnost jejich likvidace
- zákaz hnojení a jiného umělého obohacování živinami
- zákaz hlučných provozů a činností
- zákaz oplocování větších pozemkových celků

b) Plochy s převažující krajínovornou funkcí

Zahrnuje převážně extenzivní plochy zemědělské půdy (včetně sadů, vinic apod.) s doprovodnou skupinovou, líniovou a rozptýlenou zelení. Tyto plochy významným podílem ovlivňují krajinný ráz a přispívají ke zvýšení ekologické stability území.

Návrh regulativů:

- zákaz změn nerespektujících typické znaky krajinného rázu
- zákaz činností zhoršujících erozi a statickou stabilitu území
- zákaz terénních úprav území mimo potřeby ochrany přírody
- zákaz pro přírodu nepříznivých změn hydrologického režimu
- zákaz povrchové těžby nerostných surovin
- zákaz výstavby všech objektů a zařízení mimo plochy vymezené k zástavbě územním plánem
- zákaz zřizování zdrojů ohrožení životního prostředí
- zákaz provozování skládek odpadů
- zákaz vnášení geograficky nepůvodních druhů a povinnost jejich likvidace
- zákaz rušení cest a zcelování pozemků
- zákaz oplocování větších pozemkových celků

c) Plochy s převažující produkční funkcí

Zahrnuje intenzivní zemědělskou půdu využívanou k produkci zemědělských plodin převážně velkovýrobními technologiemi.

Návrh regulativů:

- zákaz hnojení a aplikace pesticidů nad rámec nad rámec limitů pro PHO
- zákaz změn zemědělských kultur mimo zatravnění či zalesnění
- zákaz činností zhoršujících erozi a statickou stabilitu území
- zákaz změn nerespektujících typické znaky krajinného rázu

- zákaz pro přírodu nepříznivých změn hydrologického režimu
- zákaz oplocování větších pozemkových celků
- zákaz výstavby mimo provozní objekty nezbytné pro využití daného území
- zákaz zřizování zdrojů ohrožení životního prostředí
- zákaz provozování skládek odpadů
- zákaz rušení cest

2.5. Znázornění průběhu hranic územních obvodů a hranic katastrálních území

Ve výkresech č. 02 - Hlavní výkres, 07 - Vyhodnocení záboru ZPF a PUPFL a 08 Lokální ÚSES a limity využití území včetně stanovených zátopových území s je vyznačena hranice katastrálního území obce Polešovice.

2.6. Zdůvodnění navrženého řešení

Navrhované plochy určené pro bytovou výstavbu, občanskou vybavenost, dopravu a technickou infrastrukturu vycházejí z koncepce urbanistického řešení celého sídla, závazných územně technických a plánovacích podkladů (VÚC, Generel a ÚTP, ÚSES, apod.) a z požadavků dotčených orgánů a organizací. Navrhované plochy a trasy technické infrastruktury vycházejí z technických parametrů a není možno zvolit alternativní řešení. Navržené územní rezervy jsou uvažovány k realizaci v návrhovém období územního plánu v letech tj. v letech **2000 - 2015**.

Obec Polešovice má v současnosti téměř vyčerpaný veškeré možnosti pro výstavbu nových bytových jednotek. Lokality, které byly navrženy v platném územním plánu nebyly dosud zainvestovány technickou infrastrukturou. Přitom je ze strany potenciálních stavebníků zájem o výstavbu v obci. Bydlení je spolu s možnostmi pracovních příležitostí a nabídky občanského vybavení jedním z nejdůležitějších stabilizačních faktorů obyvatelstva. Vzhledem k tomu, že stávající bytový fond není dostupný (nebo je jen obtížně dostupný) pro nové zájemce, **bude stabilizace nového obyvatelstva závislá právě na nové výstavbě bytů a nabídce pracovních příležitostí.**

Vzhledem k tomu, že část pozemků v Polešovicích se nachází v I. a II. třídě ochrany ZPF, bude výsledné řešení **nutným kompromisem mezi zábořem vysokobonitního zemědělského půdního fondu (viz příložený kartogram) a možným rozvojem obce.** V případě zásadního nesouhlasu orgánů ochrany ZPF s novými záboři ZPF, nebo při nedostatečně velkých plochách možných záborů, hrozí nebezpečí postupného útlumu (případně zastavení) výstavby v relativně dostupnějších lokalitách (z hlediska získávání volných nezastavěných pozemků od soukromých vlastníků) protože v zastavěné části řešeného území není příliš reálné získávat stávající bytový fond formou výkupů .

2.7. Znázornění hranic a průběhu současně zastavěného a zastavitelného území, hranice pozemkové držby

Ve výkresové části dokumentace jsou znázorněny **hranice současně zastavěného území** (stav k 30.11.1999) a navržená **hranice zastavitelného území** k r. 2015. v *Hlavním výkresu* jsou zároveň znázorněny jednotlivé druhy držby ZPF: velkovýrobně obhospodařované plochy (orná půda, pastviny, louky) a drobná držba (maloplošné zahrady, sady, záhumenky - orná půda, louky, apod.).

Ve výkresech č. 02 *Hlavní výkres*, 03 *Regulace funkčních ploch* a 04 – *Doprava, energetika a spoje* a 08 *Vyhodnocení záboru ZPF* jsou vyznačeny trasy základních zemědělských účelových komunikací, ve výkresech č. 01, 02, 03, 08, 09 a 10 jsou vyznačeny plochy zájmů ÚSES (biocentra, biokoridory, interakční prvky).

3. Hranice dobývacích prostorů a chráněných ložiskových území

Do jihovýchodní části katastrálního území zasahuje chráněné ložiskové území Nedakonice. V řešeném území bylo navrženo dalších 6 lokalit určených pro těžbu nerostných surovin:

Tab. 15: Navrhované lokality těžby

Označení	Plocha	Lokalita	Etapa
Vt 1	65,268	Kučovánky (JV okraj k.ú.)	návrh
Vt 2	13,071	Nivy (západně od farmy ŽV)	návrh
Vt 3	3,820	Zmolky (JZ okraj k.ú.)	návrh
Vt 4	8,947	Díly (JZ od obce)	návrh
Celkem	91,106		

* část navržené plochy je zároveň součástí CHLÚ Nedakonice

5. Vyhodnocení záboru PUPFL

1. Trvalé lesní porosty – pozemky určené k plnění funkcí lesa

V řešeném území Polešovic se podle sumárního výpisu za katastrální území, nachází 123,4 ha trvalých lesních porostů což představuje 9,44 % celkové výměry. Většina lesních porostů je soustředěna na jihovýchodním okraji řešeného území v návaznosti na řeku Moravu. Část porostů se nachází také na severním okraji katastru (Divok). Základním cílem lesního hospodářství je tvorba listnatého odolného lesa s maximální produkcí kvalitního dříví při zachování všech ostatních funkcí lesa.

Obecní les Divok v severní části katastru přešel po roce 1948 k státním lesům, polesí Buchlovice. Počátkem osmdesátých let hrozilo mu nebezpečí částečné likvidace pod záminkou následného zalesnění menších enkláv. Naštěstí příslušný lesní závod nedal k podobné akci svolení. V údolní nivě mezi „Toršotem“ a hradlem „Salajka“ se nacházel remízek smíšeného porostu. Spolu se stromovou a keřovou vegetací lemující přilehlý nárazový inundační břeh byl koncem roku 1975 zlikvidován ve prospěch budoucí polnosti.

Celková rozloha lesů na katastru Polešovic činila k 1. 1. 1979 pouhých 125 ha, 52, a 21 m². Les Divok náleží převážně vegetačnímu stupni bukových doubrav (dub, habr, lípa, břek, buk). V keřovém patru svída, krušina, řešetlák, ptačí zob). Lužní lesík východně od „Niv“ náleží společenství jilmového luhu a lesík při „Zmolkách“ dubové jasanině (ve stromovém patru zachovalých porostů převládá dub letní s jasanem. Přimíšena bývá osika, topol bílý, šedý a černý).

Lesní komplex Kolébky – Předměstský les*

Na pravém břehu řeky Moravy, mezi Nedakonícemi a Uherským Ostrohem se nachází komplex lužního lesa o výměře 430 ha. Skládá se přibližně ze čtyř částí, lesů Kolébky (někdy také Nedakonického), Podhrudy, Roubanice a Předměstského lesa. Přibližně na polovinu dělí komplex protékající pokračování Dlouhé řeky, zde však pod názvem Morávka nebo Mrtvé rameno, i když se o rameno v žádném případě nejedná. Jižním okrajem komplexu pak protéká odlehčovací koryto Moravy, tzv. Nová Morava. Dle lesnické klasifikace se jedná o jilmové luky, dubové jasaniny a topolovo-vrbové olšiny. Dřevinnou skladbu pak tvoří zejména dub letní (*Quercus robur*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*) a úzkolistý (*Fraxinus angustifolia*), jilm habrolistý (*Ulmus carpinifolia*) a vaz (*Ulmus laevis*), habr obecný (*Carpinus betulus*), alše lepkavá (*Alnus glutinosa*), javor babyka (*Acer campestre*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*) a topol bílý (*Populus alba*). Při severním okraji je část porostu tvořena kříženci topolu (*Populus + euroamericana*). V keřovém patru je zatoupen bez černý (*Sambucus nigra*) a svída krvavá (*Swida sanguinea*). V bylinném patru pak roste česnek medvědí (*Allium ursinum*), popenec břečťanolistý (*Glechoma hederacea*), plicník lékařský (*Pulmonaria officinalis*), lepnice hajní (*Poa nemoralis*), vraní oko čtyřlísté (*Paris quadrifolia*), kosatec žlutý (*Iris pseudacorus*), kostival hliznatý (*Symphytum tuberosum*), ostružník ježiník (*Rubus caesinus*) postupně převládá svízel pžitula (*Galium aparine* a kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*). Z vzácnějších druhů zde roste kruštík polabský (*Epipactis albensis*) v lese Podhrudy, historicky i vstavač bledý (*Orchis pallens*), který však nověji nebyl potvrzen.

Celý komplex lesa je protkán průlehy po původních korytech Moravy a Dlouhé řeky, které se zejména v jarních měsících zavodňují. V tuto dobu se v nich vyskytuje pestré složení zooplanktonu, v němž jsou nápadné zejména žábřonofany sněžní (*Syphonophanes grubii*). Obojživelníci jsou zastoupeni skokanem hnědým (*Rana temporaria*), ropuchou obecnou a zelenou (*Bufo bufo* a *B. viridis*), plazi užovkou obojkovou (*Natrix natrix*). Hojně je zastoupena ptačí složka, kde ze zajímavějších druhů hnízdí např. strakapoud prostřední (*Dendroropus medius*), lejsek šedý (*Muscicapa striata*), žluva hajní (*Oriolus oriolus*), slavík obecný (*Luscinia megarhynchos*), z dravců pak luňák hnědý (*Milvus migrans*). Zajímavý je i četný výstyk datla černého (*Dryocopus martius*).

Ze savců stojí za zmínku od roku 1994 registrovaný pravidelný výskyt bobra evropského (*Castor fiber*) v řece Moravě před počátkem napojení odlehčovacího koryta Nové Moravy. Po povodni v roce 1997 pak jeho další posun proti toku o cca 2 km na průtočné rameno Obloučí na severním okraji komplexu lesa v k.ú. Nedakonice.

* převzato z článku: *Mokřady Hradištského příkopu IV - Lesní komplex Kolébky - Předměstský les* (Hrabec J., in Veronica 1/1998, Brno 1998)

Nejcennější část lesa Kolébky o výměře 95,86 ha byla vyhlášena Nařízením Okresního úřadu Uherské Hradiště č.5/1998 ze dne 22. 4. 1998 jako **přírodní rezervace Kolébky**.

Na plochách pozemků určených k plnění funkcí lesa (PUPFL) se nenacházejí žádné objekty individuální rekreace. V k.ú. Polešovice se nacházejí dvě lesnická účelová zařízení bažantnice západně od obce a myslivecká chata na JZ okraji PR Kolébky.

2. Návrh řešení

Ve výkresové části v *Hlavním výkresu* byly na pozemcích určených k plnění funkcí lesa (PUPFL) vyznačeny nejdůležitější zpevněné účelové lesní komunikace, prvky ÚSES (biocentra, biokoridory), navrhované VKP a pásma hygienické ochrany vodních zdrojů.

V územním plánu je navrženo zalesnění některých ploch, jimiž jsou plochy prvků územního systému ekologické stability (ÚSES).

Řešení také navrhuje v jižní části katastru rozsáhlé plochy těžby šterkopísků. Zde dochází ke střetu zájmů mezi ochranou přírody a zájmem o těžbu, protože **bude nutno odlesnit** lesní segment **Kučovánky** o výměře cca 19 ha, který je zároveň navrhován jako významný krajinný prvek navazující na pomoravní lužní lesy. Návrhem územního plánu nedojde - s výjimkou návrhu odlesnění Kučovánek - k žádnému dalšímu záboru PUPFL ani jinému dotčení trvalých lesních porostů.

Obr. 3 Letecký snímek jižní části katastru - vlevo nahoře lesík Kučovánky

Ochranné pásmo lesních porostů je 50 m od okraje lesa. V ochranném pásmu nebudou navrženy žádné stavby. Pozemky, které leží v tomto ochranném pásmu budou využívány stávajícím způsobem, tj. převážně jako zemědělský půdní fond, v jižní části katastrálního území bude do ochranného pásma zasahovat navrhovaná těžba.

OBSAH

1. Úvodní část	1
2. Charakteristika ZPF v řešeném území	1
2.1. Klimatické poměry	1
2.2. Geologické poměry	2
2.3. Geomorfologické poměry	4
2.4. Hydrologické poměry	4
2.5. Půdní poměry	5
2.6. Zastoupení BPEJ a charakteristika zastoupených HPJ	7
2.7. Zastoupení druhů pozemků v řešeném území	8
2.8. Biogeografické poměry	9
3. Zdůvodnění lokalit navržených pro odnětí	10
3.1. Bydlení	10
3.2. Občanská vybavenost	11
3.3. Výroba	11
3.4. Doprava	12
3.5. Technická infrastruktura	12
3.6. Zeleň a ÚSES	12
3.7. Celková bilance	12
4. Souhrné vyhodnocení dle přílohy č. 3	14
5. Vyhodnocení záboru PUPFL	24
6. Tabulková část	
A. Vyhodnocení záboru ZPF	
B. Vyhodnocení záboru PUPFL	

Textová část

Tabulková část